

עא א מ״י פ״ג מהל' עדות
הלכה ה סמג עשין קט
טוש״ע ח״מ סי' כט סעיף א:
עב ב טוש״ע אה״ע סי' קי
תשוב א דהנ״ה:

עג ג עי' בהשגות הראז"ד
בפכ"א מהל' איסורי ביאה
הלכה ג [וברב אלפס יבמות
פ"ד דף עז.]:

עַד ד' מִי פֶכֶד מַהֲלִי מַלְהִי
הִלְכָה צ' ופ"צ מַהֲלִי
גִירוּשִׁין הִלְכָה ד' סַמֵּג עֲשִׂין נֶד
וּסִי' נ' טוֹשֵׁעַ אֹהֵעַ סִי' קֶב
חֲנוּכָה ח'

עַהָּ הַ (מִי) פִּכִּד מַהִל מְלוּהַ
וְלוּהַ הַלְכָה (א) סִמֵּג עֵשִׁין
לִד טוֹשׁ ע חִמִּי סִי רִלֵּחַ סַעִיף
:3

עו ו מיי שם ע"ש וסמג שם
טוש"ע ח"מ סי' יג סעיף
:3

עו ז ח מי' פ"א מהל'
מכירה הל' ה סמג עשין
פז טוש"ע ח"מ ס' נה סעיף
א וס' רז סעיף יב:

ע"ה ט מ"י פכ"ג מהל' מלוה
ולוה הלכה יב וע"י בהשגות
ובמ"מ סמג עשין לד טוש"ע
ח"מ סי' מא סעיף א וס"ב:

רבינו גרשום (המשך)

וְיִתֵּן הַשֹּׁכֵן קֶמֶל הַלְהוֹק נֹחַן
 דָּלַל קִנְיָה חֹבֵת הוּא : שִׁשְׁטֵא :
 שִׁיחַ זָכָר וְנָקִיבָה אֵלָּא מִדֵּעַת
 שִׁנְיָן עַד שִׁתְּנִירָה שִׁנְיָן : אֵל
 שִׁיחַ אֲפִילוֹ עוֹרָבָא מִרְבָּן.
 ס"ד אֲמַרְיָא חֲבִיבִין אֵלָּא
 מִדֵּעַתָּה דִּכְיוֹן דְּזִבְרוּרָא מִרְבָּן
 וְהוּא תַּחְתָּהּ חֲבִיבִין דְּקִרְשִׁין
 כְּשִׁינִיגָא לִירֵה קֶמֶל דֹּאפִי
 שִׁיחַ אֵין חֲבִיבִין אֵלָּא מִדֵּעַת
 שִׁנְיָן : וְהוּא חֲבִיבִין אֵין שִׁכֵּר :
 אֵין חֲבִיבִין שִׁטְרִי אִירִיסֹתָא.
 כִּין שִׁנְתָּן חֲבִיבִין אֵלָּא פִּלְסוּתָא
 שְׁדוּהוּ מִלְחָמָה שְׁלִישִׁי לְרִיבִיעִי.
 אֵין שִׁטְרָא בְּקִלְמוֹת שִׁשְׁקֶל
 שְׁדוּהוּ כֹּךְ וְכֹךְ כִּרְוִי לִשְׁקֶל
 אֵלָּא מִדֵּעַת שִׁנְיָן הוּמְקֶל
 נֹחַן אֵת הַשֹּׁכֵן לִכְתוֹב הַשִּׁטְרָא
 מִשּׁוּם הַלְהוֹק מִשְׁכֵּב : שִׁשְׁטֵא :

ומקבל נותן כרד נדונה: אל
צרימא כבורה. שברה תשיחא
ברוח מומן גדול מהו תשיחא
ברוח נותן הוא שמקחן שדרא
החבא וותן ויתן קמ"ל שדרא
החבא: כבבל: תגרימא שטיר
שמענא. שזו בורר אדא נאמן
שמקבל שמענתי וכותבן בורר
לו שזו שמקבל שמענתי
וכותבן כדי שלא יתחלפן
שמענתי ונותן לכל אדא
שמענתי וותן של חבירו
והולקין ביה: כרד רימאר בורר
אדא אמר. חבירו שר בריורין
שכותבין שזו בירר לו דין
פלתי הוא בירר לו דין חבירו
ולחתי כותבין שאם יתחבין
האדא שלא יוכל לומר אני לא
קבלתי על פלתי חרות כרד:
ש"ע אומר שלמתי חבירי:

לזה בפני עצמו. טענותיו ולא טענותיו של חבירו והכי נמי לא יאריך שלא יתחלפו טענותיהם: דמר סבר. ת"ק: כופין על מדת סדום. שאם אמר האחד איני רוצה ליתן אלא מחצית שכירות הסופר לפי שיכולין כל טענותיו להיכתב בשטר אחד ויתן בעל דיני חצי השכר וחבירו יאמר איני רוצה שיכתבו טענותי גם וטענותיו אלא יתברר לו

טענותיו לרב בשטר אחר ויתן
הוא כל שכירות כתיבת שטר
ואני אתן כל שכירות כתיבת
שטר טענותי אין שום וועג
אדער דאס דרום של של
ושלך שלך אלא יכתבו לשניה
כל טענותם בשטר אחד או
שטר בייור ב"ד ויתנו שניה
שכירות של שטר אחד לרב:
ורשב"ג אומר אין כופין. אלא
להכי לעצמם כותבין לזה
טענותיו לשניה וזה לעצמו
וכל אחד יתן שטר שטר:
ד"ע כופין והכא היינו טעמא

להשתתף עמך: דדמית עלי
אם לא אשלים לך הפרעון
ואם לא נתתי אסמכתא הוא
חנן למדנו. במקומות אחרים:
פ"ס' מי שנמחק מקצת שטר
בו ומי הן עדיו ויביא אותן
שטר מחוק. איש פלוני בן

כִּיּוֹן דדק דק. וא"ת היכא דלמור מתחלה לאו אי"ה היא חמר שיכול ו' להחזיר כ"ש כשחומר מתחלה זאת היא דנאמן אע"פ שאין דרכו להסתכל בהן תמיד ה"ק כיון דדק דק ואם רוצה לחזור אינו חוזר ומגיד: (ז) **אמר** רב נחמן **אמר** רבה בר אבוח. גרסינן אין הלכה

ולא גרסינן הלכה והכי משמע צפרק
ארבעה נדירים (נדריס דף סו.) ההוא
לאזיל ואתפסין זכותיה בצ"ד אמר אי
לא אתינא עד ל' יומי ליצטלו זכותיה
ולא אתא אמר דבר הוגא צטינן זכותיה
ופיך צר נחמן דלמר לא זכר הלכה
כר' יוסי דלמר אסמכתא קניא ואמאי
צטינן זכותיה וכן הגירסא כחובה
צרוצ ספרים (ט) תימה דלמר'י צלחיו
נשך (צ"מ דף סו. וסס) אצרימא
אמר ר' רמא דר' יוחנן חזן חזן

[illegible]

מניווי החזירו אלדבס דבס בר אבס
 רבס החזירו ועוד הקסס רבינו אבס
 דרבס הונס אלדבס הונס דהסס קאמר
 אסמכסס קניס דבשסס מתן מעסס
 קנס הכל והיסי פריס ^(ד) דרסס נדרסס (ד)
 (ז) מהס דלמר רב נחמן אסמכסס
 לו קניס והס סצירס לייס קניס ומתקן
 ר"ס (א) אפלוס נקס אסמכסס צעלמס
 הסס דאצורס קין (סס) קניס טפי
 משוס דעסס לו טבס שסלוס לו וגומר
 דעססו להקטוסו יותר ועוד דפיסס
 מלוס ואין אני מציין צוה דבסס דרב
 נחמן ^(ט) עסס לו כמו כן טובס ומיור
 מה שמתן הטעסס דפיסס אחי ספיר
 דבסס דרב נחמן לא תפיס אלס שליסי
 אלס דרבס הונס דבסס מליעס דפיסס
 המלוס הקרקע בשמכוס ומסחי טעמס
 נמי אחי ספיר לרב נחמן דלמר אף
 לאחר מתן מעסס קנס הכל וגס
 שסולקן מניווי להחזירו אע"פ שסיה
 יודע מילתס דרביס בר אבס ועוד י"ל
 לרבס הונס שכל אסמכסס שאין דעס
 כל אחד ואחד ^(כ) סססיהס אסמכסס
 ואין אסמכסס כלל אלס להסמקין חבירו
 על דצריו אלס הסס אין זס להסמכיס
 על דצריו אלס לגמרי הללוס על מנת
 שמשקע צידו אס לא יפרעו עד שלס
 שסס ^א ומסחי טעמס נמי אחי ספיר לרב
 נחמן: **מעמיד** ע"י עדים. נרסס
 שמועיל לענין זס שעושין אותו מלוס
 דצטר צדוס דבצביל החמומסס הנססס
 אחרי כן לא היס צביל מלוס ע"פ והוס
 ופלוני

הַשְׁטֵר עוֹשֵׂן צ"ד וְלֹא כִּי רַשְׁצ"ס הַשְׁעִידִים עוֹשֵׂן אוֹמוֹ: **וְכַּף** לְפָנֵי
ב"ד. וְדוֹקָא נֶקֶט צ"ד דְּלִילֵי נֶאֱפָקוּי מִמוּנָה³ וְלִקְמֵן גְּמִי מִיירֵי שִׁמְצִי
עַל הָהֵיא דְּמִי שִׁפְרַע קֹלַת חוּבּוֹ בְּגִמְרָא מִקְרֵעִין אֶת הַשְׁטֵר כִּי:
וּפְלוּגִי

ענונוי נבא לירי מריבה כי איז מריבות אמת: **מרתני' והשליש אס**
צב וסמכו על השליש: **גב' אסמכתא**. המצטיח לחצירו דבר על מנת
 זמן וכשיגיע הזמן יאנס ולא יוכל לקיים: **לא קניא**. ואינו נאספס בתנאו
 (צפ' המקבל (שם קד): **כי אסו לקמיה דרבי אמי**. דיני אסמכתא:
 קנן הלכה כר' יוסי אזי מה אעשה והיאך אומר לא קניא: ופסיק
 קניא אלא אם כן קנו מיניה צבית דין חשוב ונדלא אינס כדאמר
 בטעם או שנפלו עליו מים: **מעמיד עליו עדים**. היודעים מאמתת
 לו מה שהיה כתוב בצאתו השטר והזמן והמעות: **נמחק שטר**.
 זה כותבין אלו המקיימין ואחר כך כותמין את שמותם בסוף:
 גמ'

רד"ש' דאָל אַל נאָח און ישיהו וועלע טענהן עס זינען טענות. בשעת דאָס שאַנע
אויסגאנג אַרבעט. כאָר אַרבעט: און וועלכע אַל שטערן. און וועלכע נאָך די שליש די
אויסגאנג אַרבעט. כאָר אַרבעט: און וועלכע אַל שטערן. און וועלכע נאָך די שליש די
אויסגאנג אַרבעט. כאָר אַרבעט: און וועלכע אַל שטערן. און וועלכע נאָך די שליש די

כיצד נקראו: נקראו לזכרונם של חסידים רבים, וזוהי הסיבה לכך שיש להם חשיבות רבה. נקראו לזכרונם של חסידים רבים, וזוהי הסיבה לכך שיש להם חשיבות רבה.

^(א) כיוון שהגיד שוב א
מרבנן לאו אורחיה לל
חתים עליה רב ירמיה
אנא הואי אמר לה
אביי אע"ג דצורבא מ
כיון דדק אמר א
דעיון לדברוי עוברת

דלמא מחלפו לה מי
ובו: מאי משמא דה

והאידנא דלא עבד
אאשה כי היכי דלא
ללוה אף על פי שאין

ללא גרסינן ושיבוש הוא. ויש מפרשים
לדאשבור קאי ולמימרא דלוי יהיה יצהר
ההשבר ולא הנוול ואנשי הוילא הנא

אירוסין וכו': פשיטא צורבא מרבנן דניחא אין כותבין שטר א פשיטא לא צריכא בבירורין אלא מדעת ש בירורין הכא תרגימו בר אבא אמר יזה ב ר' אחד: ר"ש בן כותבין שנים לזה בעצמו ואל מה תרגימו

סד"א חמיו ימן כל השכר
משיא בתו לתלמיד חכם:
שכריך להוצירה שנה או
שנתיים ואין ריוח עמה לתקנה. **הבא**
סרגימו. 3333: שטרי טענאסל. שני
מחבר הדפוסים בני רומני מונוס אשן

הַרְבֵּי כְּדֵי שֶׁלֹא יִהְיֶה טוֹעֵנִין וּמוֹחֲרִין
וְטוֹעֵנוּ וְטוֹעֵנִין וְעַל פִּי אֹמֶן טַעֲנוּת פּוֹסְקִין
הַדֵּינִינִן אֶת דֵּינָם: זֶה צוּרֵר לוֹ. דִּין
וְהִיוּ כּוֹמֵצִין בְּשֹׁטֵר פְּלוּנִי
בִּצְרֵר לוֹ דִּין פְּלוּנִי וּפְלוּנִי בִּצְרֵר לוֹ אֶת
פְּלוּנִי: לִימָא כְּזוֹפִין עַל מַדָּם כְּדוּם
מַדָּם קְדוּם כְּדִמְנָן (אֲבוֹת)

יוחנן מלמדנו פעם
כרבי יוסי אני מה א
יוסי: מתני' ^{ס"ב} ש
עליו עדים ובא לפני
איש פלוני בן פלוני

שלאחר מלחמת קדום היא ור"ש [צ"ג] סבר אין כופין: ומשינאן אין דר"ע וטעמא דר"ש משום דקסבר אין זו מלחמת קדום שהרי חסר הוא ההרבה דבר אם יכתבו שטר אחד לשניהם דלמרא לא ניחא לי דמיהוי בשטר אחד אלא זכותך: דדמיא עליא לאריא ארבא. כל שעה

וְשֶׁמֶרְאָה הַכֶּתֶב תֵּבֵא עָלַי זַעֲלִילוֹת טַעֲמוֹמֶיךָ הַכְּתוּבִים בּוֹ וְשֶׁמֶרְאָה
 הַמֵּלֶכֶת וְהַלֵּוֹה מִסְרֹוּהוּ בִּיד שְׁלֵיִם שְׁהֵי טוֹרָה הִיָּה לָהֶם לִכְתּוּב
 שִׁיעֶשֶׂה דָּבָר לַעֲמִיד וְסוּמָךְ זַלְזוֹ בְּשַׁעַת הַתַּחֲנָן שְׂיוֹלֵל לְקִיָּים הַדָּבָר כְּשִׁי
 וְיֹאֵל יִפְסֹד בְּךָ. וְדִינִי אֶסְמַכְתָּ מִפְּרוּשֵׁיךָ בִּזְ"מ בִּפ' אֲחִירוֹ נֶשֶׁךְ (קד)
 וְכִי מֵאַחֵר שַׁעַס רָאשׁוֹנָה וְעִינֵי. כְּלוּמָר כִּי פַעֲמִים לִימְדוּ רַבִּי
 וְגַמְרָא וְאִין הִלֵּכֶה כִּי יוֹסִי. אֵף עַל פִּי שְׁנִימוּקוֹ עֲמֹו דְּלֶאסְמַכְתָּ לָּא
 בְּצַמְכַת נִדְרִים (קד ט:): מִתְרַנֵּי מִי שְׁנַמְחָק שְׁטַר חוּבֹו. מַעֲלָמֹו
 גִּנְתָּכֶם וְמָה (ט) כְּתוּב בּוֹ וְהֵם עוֹשִׂין לוֹ קִיּוֹם בְּפִי צִית דִּין וְכֹתֵם
 שֶׁהִיָּה כְּתוּב בְּיוֹם פְּלוּנִי וּפְלוּנִי הִיוּ עֲדִים שְׁהִיו חֲמוּמִים בּוֹ

[illegible][illegible]

תורה אור השלם

וְכִי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָעִלָּהּ
יִהְיֶה אִם לֹא תִמְצָא חֵן בְּעֵינָיו
כִּי מִצָּא בָּהּ עֲרוּת דָּבָר וְכִתְבָּהּ
סֵפֶר כְּרִיתוּת וְנָתַן בְּיָדָהּ
וְשִׁלְחָהּ מִבֵּיתוֹ: דְּבָרִים כ"ד א

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף תוספות

א. שבתחילת המשכנתא הרי קצת כעין מקדוממכר שמקנה לו כל הקרקע להשתעבד לו בתורת משכון. ב. כ"מ סו. מו"ה ממיומי. ג. כיון שבאים לשעבד הלקוחות מכאן ואילך בשטר אחד בלא דעתו של לוח. דבטי יונה.

רבינו גרשום

אין
תאמה כפי שנתחלה: ובגלל זה
מבט ברת עתה: לא ימי
והערה ונסכת ימי בורות:
לכא הלא וזני
שמירה: [אנו חזרו ומנין]
אפ"ה שמירה: אותו וזני
הערה וזני שמירה: מרבן
לאו אורחיה לבידך להסתכל
באשה כדי שישמר ויחול
לסמול על חאמר שמירה:
רן דרן דרן: ונאמן: למש
לחולל על מיתיה: משה
עירבא מרבן לאו אורחיה
לבידך לא להסתכל משה
לחולל על חאמר שמירה:
ידיקא שאני בישן לאו החלול
לבידך שרוא מיתיה:
הואינאן רל עברין הכי.
ליתון שכל בן משה בשר
ליתון שכל בן משה חזן חושש
אמאי עדיד לך כן מהיה
לבידך הכתוב עברין לפרע
לחולל על חאמר שמירה:
לבידך שרוא מיתיה:
לחולל על חאמר שמירה:
לבידך שרוא מיתיה: